

Min hund og jeg har været i Tivoli. Det var en helt ubeskrivelig oplevelse, helt ny og spændende. Og hvor blev vi trætte – på den gode måde.

I august holder DKK og Tivoli en "Hund i Tivoli" dag. Den ene dag er hundene æresgæster i Tivoli, og vi mennesker følger med.

Dagen slutter med en parade hele parken rundt. Vi stiller alle op efter race og så viser vi os frem for alle de andre besøgende.

Allerede inden det begyndte, rigtigt fik vi en smagsprøve. Vi var i god tid, så vi måtte ned bagerst i køen af folk og især hunde, der ventede på at portene åbnedes. Prøv at gå 500 meter med et stærkt trafikeret vej på den ene side og masser af glade, dejlige, friske og hilseklare hunde på den anden. Og nej, det var ikke trafikken, der udfordrede mig og min evne til at få min hund til at gå pænt mest.

Men det gik hurtigt, og så var vi inde i haven. Alt så bare så anderledes ud, end jeg ellers huskede den.

Overalt var der hunde i alle størrelser, farver, figurer og pelstyper. Alle var glade, og både Idun og jeg fik rigtig mange små hyggesnak.

Jeg havde den fornøjelse, at Idun blev genkendt som vikingehund. Selvom det ikke længere er vores officielle navn, hænger det stadig ved. Vi hilste på en af de andre nationale racer, en stor flot broholmer, vi mødte schipperke, en race der ligner vores så meget i ydre, bortset fra størrelsen. Vi snakkede hunde, opdræt, glæder og udfordringer for alle os hundetosser.

Mange var glade for at møde den nye i flokken, for med knap et år i DKK, er vi nye for mange. Jeg fik en lang snak med en australsk "hundedame". Hun var meget interesseret i vores historie og baggrund, da hun hørte at der var kelpie i racen, fik hun julelys i øjnene. Hun var kelpie dommer hjemme i Australien. Det, helt uventet at møde en europæisk kusine, var stort for hende.

Jeg må da heller ikke glemme at fortælle, at restaurant Grøften har en særlig menu. Pasta

med kødboller, rettet and på rødternet dug og med et billede af Lady og Vagabonden. Fri servering til alle sultne hunde. Idun har godkendt retten.

Der var mange, der havde vandskåle sat frem og med bagende sol, var det noget, der var stor brug for.

Vi havde også aftalt at mødes med en flok af de

andre sorte spidser, så vi kunne gå i raceparaden. Selvom dagen var fyldt med dejlige hunde, var det alligevel et højdepunkt. Vores dejlige spidser elsker at mødes, så der var hundekys, hyggesnak og lidt leg. Og vi mennesker kunne slappe lidt af, nu hvor det var familien, der omgav os. At gå parken rundt sammen for at vise alle andre hundene, var en stor og skøn oplevelse.

Men dagen er alt for kalejdoskopisk til at blive beskrevet med ord. Næste år kommer vi igen, og

så håber vi at møde rigtig mange af jer. Tivoli på hundedagen, det skal bare opleves.

Tak til de flittige DKK folk, de venlige tivolianatte, de sorte spidser og deres mennesker, der bakkede op om turen, og tak til alle de hunde, der gjorde dagen gå helt unik.

På hjemvejen i toget, sad jeg med et hoved der summede af indtryk. Idun lå under sædet fuldstændig slukket. Vi kunne bare ikke mere, men ... Ses vi i 2023?

